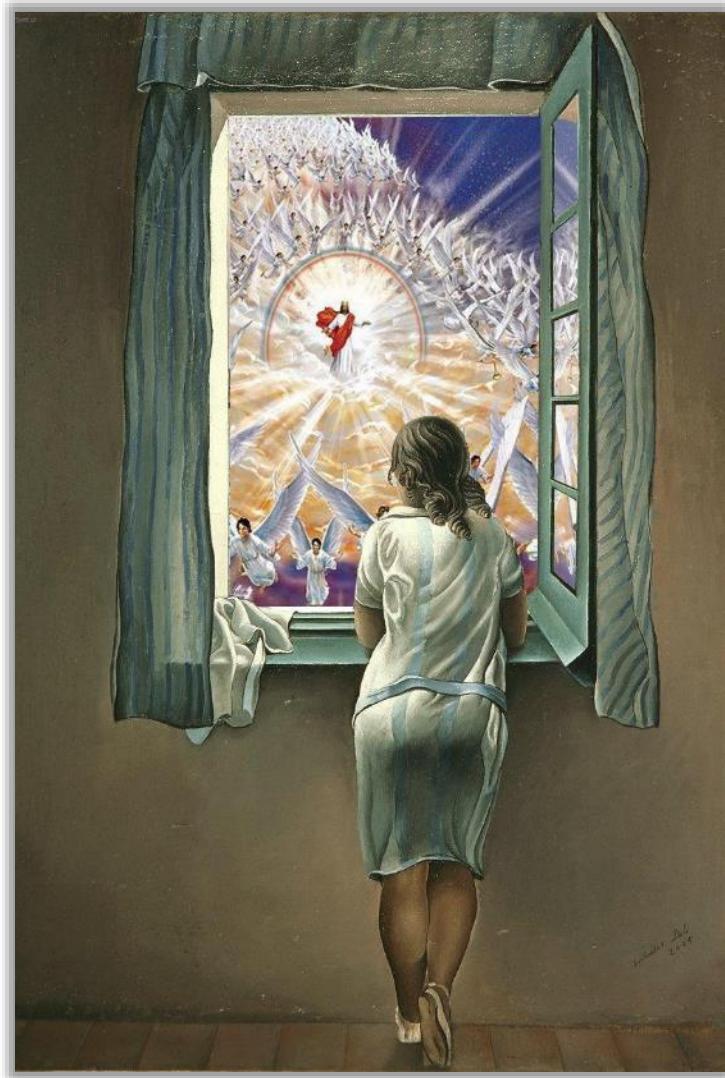

ČEKAJTE GOSPODA !

13. pouka za 30. mart 2024.

„Uzdaj se u
Gospoda, budi
slobodan; neka
bude srce
tvoje krepko,
uzdaj se u
Gospoda.”
(Psalam 27,14)

Nada je ono što nas drži kada više nemamo snage.

U ovom svetu ogrezmom u grehu i jadu ne postoji nada za bolji život, bez bolesti, bola i smrti. To je zato što samo Bog ima moć da ukloni greh, koji je uzrok svih ovih zala.

Zato nas psalmisti podstiču na čekanje. Čekaj u ovoj noći nevolje u kojoj živimo dok ne dođe veličanstveno jutro kada „smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni bolesti neće biti više; jer prvo prođe“ (Otkrivenje 21,4).

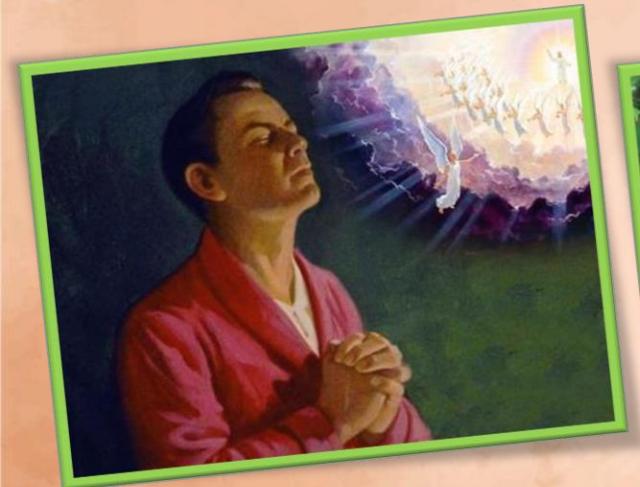

- ➡ Čekaj Gospoda.
- ➡ Čekaj ponizno (Psalam 131).
- ➡ Čekaj u teškim vremenima (Psalam 126).
- ➡ Čekaj na iskupljenje (Psalam 92).
- ➡ Čekaj slavno jutro (Psalam 143).

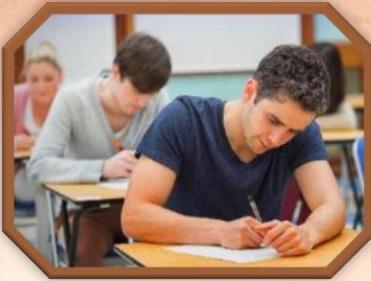
ČEKAJ GOSPODA

„Pa šta da čekam, Gospode? Nada je moja u Tebi.“ (Psalam 39,7)

Naš život je pun malih ili velikih čekanja. Čekamo rođenje bebe, rezultat pregleda, izlečenje od bolesti...

Ali ovo čekanje podrazumeva istrajnost. Čekanje je dugo, ali ne smemo se prepustiti očaju (Avakum 2,3). Ne čekamo sami. Cela tvorevina željno iščekuje naše izbavljenje (Rimljanima 8,18-25). To nije pasivno čekanje, već aktivno. Moramo čeznuti za njim i nastojati da ga zadržimo (Ps. 63,1; 27,14).

Međutim, čekanje na Gospoda nadilazi ovu vrstu čekanja. Pre svega, to je pozitivno očekivanje. Rezultat ispita može biti neuspeh, ili lek možda nikada neće doći. Međutim, čekanje na Boga sigurno će rezultirati srećnim životom, bez greha.

ČEKAJ PONIZNO

„Gospode! Ne nadima se srce moje, niti se uznose oči moje; niti idem na veliko, ni na ono što je više od mene. Smeran sam i krotak dušom svojom, kao dete kraj matere; kao dete duša je moja u meni. Nek se uzda Izrailj u Gospoda odsad i doveka.“ (Psalam 131)

Osećao se pred Gospodinom kao “dete odbijeno od sise”. Spontano odvikavanje javlja se kod deteta između 2. i 7. godine. Svesno svoje slabosti i neznanja dete i dalje traži nežne ruke svoje majke da u njima nađe utehu i zaštitu. Isto tako, pozvani smo da budemo poput tog malog deteta koje s pouzdanjem i poniznošću čeka u večnom naručju svog Oca (Mt. 18,3; Pnz. 33,27; Ps. 131,3).

David, autor 131. psalma, bio je pomazan za budućeg cara dok je bio skromni pastir. Pobedio je diva, dobio hiljadu bitaka i konačno je postavljen za cara Izraelu. Tokom svog postepenog uspona David je zadržao svoju poniznost. Nije pokušavao da za sebe prisvoji časti koje mu Bog nije dao, čak ni kad su se okolnosti činile povoljne (1. Sam 24,6).

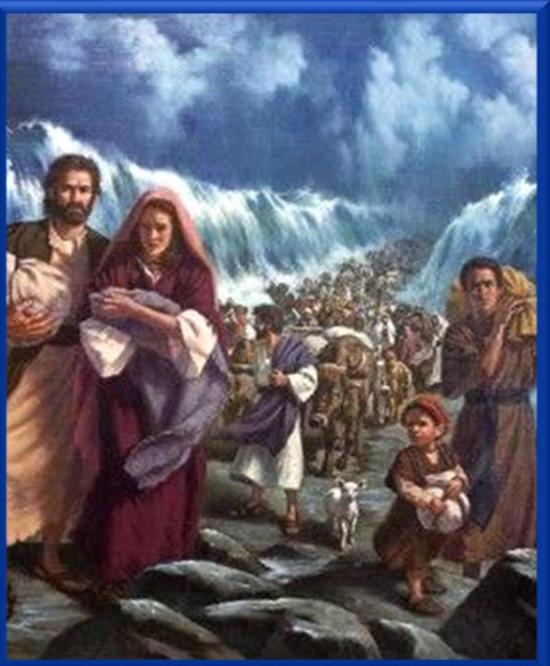
ČEKAJ U TEŠKIM VREMENIMA

„Kad vraćaše Gospod roblje sionsko, bejasmo kao u snu.” (Psalam 126,1)

Kontekst u kojem je 126. psalam napisan vrlo je neinspirativan: Izrael je bio zarobljen u Vavilonu, dok su Jerusalim i Hram bili razrušeni.

Međutim, psalmista peva: „Veliko delo čini Gospod na nama; razveselismo se” (Ps. 126,3).

Srećan u zatočeništvu? Radostan u боли? Možemo li danas biti radosni u svetu koji je zarobljen grehom?

Da, srećan. Srećni jer ne gledamo na trenutnu patnju. Naš pogled se okreće unazad kako bismo posmatrali velike stvari koje je Bog učinio. Tada ćemo s radošću gledati u budućnost. Kad Isus dođe, plač će se pretvoriti u radost (Ps. 126,6). „Bili smo kao oni koji sanjaju” (Ps. 126,1).

ČEKAJ NA ISKUPLJENJE

„Pravednik se zeleni kao Finik, kao kedar na Livanu uzvišuje se.“ (Psalam 92,12)

U nadnaslovu 92. psalma možemo pročitati: 'Pesma za subotu'. U njemu možemo pronaći dva aspekta subote: stvaranje i otkupljenje.

Radujemo se razmišljajući o onome što je Bog stvorio (Ps 92,4-5). Ali mnogi ne prihvataju Stvoritelja, niti otkupljenje koje On nudi (Ps. 92,6-7).

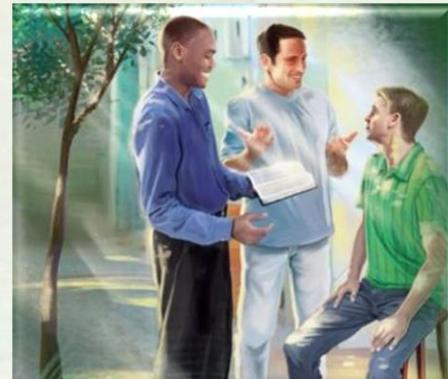
Međutim, oni među nama koji prihvataju Spasitelja biće nanovo stvoreni. Kao palme: cvetaćemo, donosićemo plodove, bićemo snažni (Ps 92,12-14). Dok čekamo taj trenutak, svake subote obnavljamo nadu na dva načina:

Psalam 92,10.

Mi smo 'pomazani'. Ovde se koristi posebna reč koja se odnosi na ulje koje je pomešano sa žrtvom (Lev 2,5). Mi smo žrtva Bogu (Rim 12,1).

Psalam 92,15.

Svoju nadu delimo s drugima. „Javljujući da je pravedan Gospod, branič moj, i da nema u Njemu nepravde“ (Psalam 92,15)

ČEKAJ SLAVNO JUTRO

„Ujutru slušaš glas moj, ujutru stojim pred Tobom, i čekam.” (Psalam 5,3)

Tama smrti
(st. 3.)

Jutro će okončati noć očaja i teskobe (Ps. 130,5-6; 30,5b). Preobražaj koji jutro proizvodi ovako je opisan u 143. psalmu:

prevorena je u

put kojim
koračam
pouzdano (st. 8)

Mesto ukopa
(st. 7)

postaje

zemlja
pravednosti
(st. 10)

Petar nas potiče da se pouzdamo u Božiju Reč koja će nas voditi do zore (2. Pt 1,19). Ali kada će doći jutro?

Isus je ‘Sjajna i jutarnja zvezda’ (Otkrivenje 22,16). Kada On dođe: „noći više neće biti, i neće trebati svetiljke, ni svetlosti sunčane, jer će ih obasjavati Gospod Bog” (Otk 22,5. SPC). Čekanje se isplatilo.

„Očekujemo drugi Hristov dolazak. Naša nada u Njegovo skoro pojavljivanje na oblacima nebeskim sa silom i velikom slavom ispunjava naša srca radošću. Kada Spasitelj dođe, oni koji su spremni da Ga susretu uzviknuće: „Gle, ovo je Bog naš, Njega čekasmo, i spašće nas; ovo je Gospod, Njega čekasmo; radovaćemo se i veselićemo se za spasenje Njegovo.” Isa. 25,9. ...

Kruna života koja ne vene čuva se na Nebu za otkupljene koji će tamo biti carevi i sveštenici Božiji. To je nada postavljena pred nas. Kakva je to nada! O, kad bi svi bili spremni za Hristov dolazak! Daj Bože da budete pobednici!”